

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA CONGRESUL AVOCAȚILOR – BUCUREȘTI – 06-07 iunie 2015

Congresul Avocaților, în temeiul art. 64 din Legea 51/1995 republicată privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat și art. 83 din Statutul profesiei de avocat, adoptă prezenta:

REZOLUȚIE

pentru respectarea principiilor și valorilor fundamentale ale profesiei de avocat, în activitatea desfășurată de avocat în cadrul altor profesii cu care, legal, profesia de avocat este compatibilă, ori în conlucrările interprofesionale realizate pentru acordarea unor servicii profesionale integrate

Congresul constată ca, în activitatea ce face obiectul prezentei rezoluții, avocatul este obligat să respecte următoarele principii:

a. Principiul independenței avocatului în raporturile cu ceilalți profesioniști

Avocatul trebuie să fie și să rămână independent atât în cadrul conlucrărilor interprofesionale pentru furnizarea de servicii profesionale integrate, cât și în activitățile desfășurate în profesii compatibile cu profesia de avocat. Aceasta înseamnă că el trebuie să fie liber în sens intelectual și economic, astfel încât să ofere clienților soluții neinfluențate de interesele grupării interprofesionale sau ale altor profesioniști din cadrul altor servicii juridice sau conexe.

Avocatul trebuie să se ghideze numai după conștiința sa profesională și să nu accepte presiuni nepotrivite din partea persoanelor cu care conlucrează profesional.

În egală măsură, avocatul nu va face presiuni nepotrivite asupra celorlalți profesioniști cu care intră în contact în cadrul colaborării interprofesionale.

Principiul independenței avocatului presupune și asumarea individuală a răspunderii față de client, față de profesioniștii cu care intră în contact și față de statul român. Relația dintre avocat și client este una foarte personală, confidențialitatea fiind de esența acestei relații. De aceea, în cadrul unei colaborări interprofesionale, el trebuie să-și exercite atribuțiile strict în limitele legii și strict în cadrul competențelor profesionale. El își va lua toate măsurile legale pentru a

răspunde față de client și față de terți numai în limitele exercițiului strict profesional și nu va depăși acest exercițiu prin suprapunerea obligațiilor sale contractuale cu cele ale altor profesioniști cu care conlucrează, astfel încât să poată da naștere unei răspunderi solidare cu aceștia.

Respectarea principiului independenței trebuie privită în strânsă legătură cu **principiul scrupulozității în materie de onorarii**, care presupune că onorariul încasat de avocat trebuie să fie total cunoscut clientului, trebuie să fie corect, rezonabil și conform legii și regulilor profesionale, cărora se supune avocatul. Acest principiu trebuie aplicat indiferent de practicile în materie de onorarii ale altor profesii.

Dacă practicile în materie de onorarii ale altor profesii intră în conflict cu principiul scrupulozității în materie de onorarii, avocatul trebuie să se abțină de la colaborare.

Pentru a-și asigura independența, avocații nu vor solicita și nici nu vor accepta

vreun fel de răsplată necuvenită (în bani, bunuri sau servicii) pentru activitatea lor. În

același scop, avocații nu își vor crea obligații financiare sau de nici o altă natură față de persoane sau entități profesionale, care le-ar putea compromite independența și/sau păstrarea secretului profesional specific profesiei de avocat. De asemenea, avocații vor trata toți colaboratorii și/sau beneficiarii serviciilor profesionale în mod echitabil, nefavorizând pe niciunul dintre aceștia în baza unei relații personale sau din interes personal.

b. Principiul respectării secretului profesional

Atât în cadrul raporturilor interprofesionale cât și în cadrul desfășurării unor activități compatibile cu profesia, avocatul va respecta acest principiu în toate dimensiunile sale: secretul datelor încredințate, confidențialitatea comunicărilor avocat client și privilegiul profesional.

Avocatul își va informa clientul în cazul în care anumite informații încredințate de acesta ar trebui partajate cu ceilalți profesioniști în realizarea unei lucrări integrate. Avocatul va cere acordul clientului pentru partajarea unor informații și se va asigura că ceilalți profesioniști cu care colaborează vor păstra confidențialitatea datelor încredințate.

Avocații trebuie să țină cont de faptul că secretul profesional este atât o obligație a avocatului, dar și un drept al clientului. De aceea, avocatul își va sfătui clientul în legătură cu natura datelor ce pot fi partajate cu alți profesioniști, fără a-i pune în pericol dreptul și siguranța juridică.

De asemenea, avocații trebuie să țină cont de faptul că păstrarea secretului încredințat este un privilegiu profesional. Regulile „privilegiului profesional” interzic ca informația comunicată avocatului să fie folosită împotriva clientului. De aceea, indiferent de acordul clientului și de opinia altor profesioniști cu care se află în relație de colaborare profesională, avocatul va acționa numai potrivit crezului său profesional și nu va face niciun act care să pericliteze privilegiul profesional.

În virtutea obligației de păstrare a secretului profesional, avocații vor analiza și vor valorifica oportunitățile profesionale fără a încerca să „ocolească” sau să încalce limitele legii pentru a obține avantaje cu ignorarea regulilor păstrării secretului profesional în exercitarea activităților profesionale în care sunt calificați.

c. Principiul prevenirii conflictelor de interese

Noile cadre de desfășurare a raporturilor interprofesionale cât și contextul actual al amplificării desfășurării de către avocați și a altor activități compatibile cu profesia presupun un risc sporit de apariție a conflictelor de interese, care depășesc cadrul classic al conflictelor de interese între mai mulți clienți ai aceluiași avocat sau între avocat și clientul său. Aceste conflicte pot apărea între interesele clientului avocatului și interesele clienților profesioniștilor cu care intră în contact în cadrul colaborării sau între interesele clienților pe care îi reprezintă în calitate de avocat și interesele clienților pe care îi reprezintă sau în cadrul exercițiului altor profesii compatibile cu avocatura. De asemenea, pot apărea conflicte de interese între clienții pe care îi reprezintă avocatul și părțile pe care le arbitrează.

Pentru respectarea principiului prevenirii conflictelor de interese, avocatul trebuie să-și ia toate măsurile astfel încât să evite să reprezinte doi clienți în aceeași cauză, dacă ei sunt în conflict sau dacă există riscul de conflict între interesele acestor clienți. De asemenea, avocatul trebuie să se abțină să reprezinte un client nou, dacă avocatul posedă vreo informație confidențială obținută de la un client sau fost client de-al său.

Dacă un asemenea conflict apare în timp ce avocatul acționează în interesul clientului său, acesta trebuie să înceteze reprezentarea.

Avocatul trebuie să se abțină să preia o cauză în cadrul procedurilor alternative de soluționare a litigiilor atunci când există un conflict de interese, chiar și potențial, între clienții pe care îi reprezintă în calitate de avocat și una din părți sau părțile din cauza respectivă. În cazul în care constată un asemenea conflict pe parcursul derulării procedurilor, el trebuie să renunțe imediat la soluționarea cauzei.

De asemenea, acest principiu trebuie privit în strânsă legătură cu principiile confidențialității, independenței și loialității. Avocații vor analiza și vor valorifica oportunitățile profesionale fără a încerca să „ocolească” sau să încalce limitele legii pentru a obține avantaje cu ignorarea regulilor prevenirii conflictului de interese în exercitarea activităților profesionale în care sunt calificați sau în cadrul colaborării interprofesionale.

d. Principiul demnității, al onoarei și al probității

Acest principiu presupune ca avocatul să nu facă nimic ce i-ar putea compromite reputația sa sau reputația profesiei, în general, și încrederea publică în profesia de avocat. Avocatul este dator să se abțină de la conduita dezonorantă și manierele care ar putea dezónora profesia de avocat în activitatea sa juridică, în alte activități profesionale sau chiar în viața privată. Aceasta nu înseamnă că avocatul nu trebuie să permit folosirea regulilor de conduită ale altor profesii. Dimpotrivă, el trebuie să contribuie la perfecționarea codurilor de etică ale fiecăreia dintre profesiile compatibile cu profesia de avocat în vederea revizuirii și îmbunătățirii standardelor de integritate existente în mediul în care avocații exercită profesia de avocat sau alte profesii compatibile cu aceasta.

Avocații nu vor ascunde în mod intenționat de public și/sau de ceilalți profesioniști din alte profesii cu care conlucrează informații neconfidențiale de natură să-i pună într-o lumină proastă din perspectivă etică și vor depune diligența necesară pentru a se asigura că profesioniștii sau entitățile cu care colaborează se comportă în mod etic și dau dovadă de responsabilitate etică în activitatea lor.

În virtutea acestui principiu, avocații, salariații acestora, colaboratorii, persoanele care desfășoară activități de voluntariat în entități profesionale nu vor

iniția, nu vor lua parte și nici nu vor instiga pe alții să ia parte la fapte care sunt de natură să afecteze reputația persoanelor și/sau profesiilor implicate.

De asemenea, avocații vor depune diligența necesară pentru a se asigura că și colaboratorii și angajații lor dau dovadă de etică și responsabilitate în activitatea lor.

e. Principiul loialității față de client

Noile conjuncturi în care avocatul își desfășoară activitatea în relații interprofesionale pun noi probleme și sub aspectul principiului loialității pentru că este

posibil ca avocatul să se identifice în situații delicate din care rezultă că din integrarea contribuțiilor celorlalte profesii rezultă un caz neonest. Având în vedere că principiul loialității presupune o onestitate absolută față de client, avocatul trebuie să-i explice clientului că nu-și încalcă principiile și nu-și compromite atribuțiile de apărător, înaintând un caz neonest, în numele clientului, în instanța de judecată sau la alte organe judiciare și de drept sau susținând un caz neonest în fața partenerilor de negociere a unui contract.

f. Principiul competenței profesionale

Regulile profesionale subliniază faptul că avocatul nu trebuie să preia un caz care nu ține de competența sa, indiferent că și-l asumă direct față de client sau indirect, într-o colaborare interprofesională sau în exercitarea unor alte activități compatibile cu profesia de avocat. Avocatul trebuie să-l încunoștințeze pe client în mod corect și exact atât în ceea ce privește atribuțiile sale profesionale într-un caz ce implică interprofesionalitate, cât și în privința competențelor sale profesionale.

g. Principiul respectării confrăților și a tuturor persoanelor cu care avocatul intră în relații profesionale

Acest principiu a fost setat în ideea că avocatul este un participant activ la actul de justiție iar administrarea eficientă a justiției cere ca avocații să aibă un comportament respectuos unii față de alții, pentru ca litigiile să fie soluționate într-un mod civilizată, să acționeze cu bună-credință unii față de alții și să nu înșele. Extinderea relațiilor pe care avocatul le are în exercițiul profesiei sale, fie prin colaborări cu alte profesii, fie prin exercitarea altor profesii compatibile, presupun și o reinterpretare a acestui principiu în contextul actual. Respectul reciproc dintre colegii de breaslă și față de orice persoană cu care intră în relații profesionale facilitează administrarea eficientă a justiției, servește la soluționarea conflictelor pe cale amiabilă și este în interesul clienților. Atitudinea avocaților față de membrii altor profesii din care avocații fac parte în condiții de compatibilitate sau cu celelalte entități profesionale cu care avocații conlucrează va fi una de colegialitate. Aceeași atitudine de considerație și bună credință va fi păstrată față de toți ceilalți actori ai mediului cu care avocații vin în contact, cât și față de publicul larg. Atât în stabilirea unor relații interprofesionale, cât și în conduita sa publică sau față de autorități, avocatul nu va discrimina niciodată profesiile juridice și cele conexe pe niciun criteriu. Toți colaboratorii din alte profesii cu care avocații vin în contact vor fi tratați cu onestitate, seriozitate și profesionalism.

Avocații vor da dovadă de respect față de membrii altor profesii /beneficiarii serviciilor profesionale realizate în exercitarea calificărilor profesionale cu care profesia de avocat este compatibilă și față de publicul larg, luând în considerare

sugestiile și reclamațiile venite din partea acestora și întreținând un dialog real și onest cu aceștia, inclusiv pentru promovarea integrității, pentru prevenirea conflictului de interese și pentru respectarea strictă a secretului profesional.

Avocații se vor informa constant cu privire la bunele practici în ceea ce privește etica și integritatea din mediul profesiilor în care activează sau cu care conlucrează și vor lua măsuri pentru a le implementa și în profesia de avocat, dacă sunt compatibile cu aceasta.

h. Principiul respectării Statului de drept și contribuirea la o bună administrare a justiției

Rolul avocatului ca participant în administrarea eficientă a justiției este pe deplin recunoscut de comunitatea juridică și de societate. În contextul colaborărilor interprofesionale și al exercitării altor profesii compatibile, avocatul trebuie să aibă permanent în vedere să nu compromită acest rol. De aceea, el nu trebuie să dea niciodată, cu bună-știință, informații false, inexacte sau incorecte care ar putea induce în eroare colaboratorii din alte profesii pentru că există riscul să fie compromise interesele justiției. Pe de altă parte, în cadrul relațiilor interprofesionale, avocatul ar putea identifica informații false, inexacte sau incorecte integrate de alți profesioniști în lucrările interprofesionale, care ar putea avea efect negativ asupra intereselor justiției. În acest caz, avocatul își va informa clientul și colaboratorii în legătură cu repercusiunile legale ale unor astfel de acte. În cazul în care clientul sau colaboratorii persistă în susținerea unor astfel de informații, avocatul va înceta imediat asistarea sau reprezentarea clientului și colaborarea interprofesională.

i. Principiul autoreglementării profesiei de avocat

Autoreglementarea este cel mai puternic element care poate garanta independența profesională a avocaților vizavi de stat, dar nu în ultimul rând față de alți profesioniști. De aceea, avocatul nu trebuie să abdice niciodată de la regulile impuse prin autoreglementarea profesiei sale, indiferent dacă aceste reguli ar putea intra în conflict cu regulile autoreglementate de alte profesii cu care intră în contact, în cadrul relațiilor sale profesionale și interprofesionale. Cele mai multe profesii juridice cu care avocatul intră în contact întrunesc o combinație de reglementări de stat și o serie de autoreglementări. În multe cazuri, statele, recunoscând importanța principiilor de bază ale avocatului pentru înfăptuirea justiției, au folosit legislația ca să le susțină, spre exemplu, prin acordarea suportului statutar confidențialității sau prin acordarea dreptului uniunilor profesionale de a adopta reguli profesionale. De aceea, avocatul trebuie să apere acest drept în orice context interprofesional s-ar afla.

Adoptată astăzi 7 iunie 2015.